

Реферат на тему: "Літературні течії XX ст"

Тематично-літературні реферати

Літературні течії XX ст.

Імпресіонізм

- (від франц. - враження) - течія модернізму, яка визначається ушляхетнення, мінливих миттєвих відчуттів та переживань. Сформувався у Франції у кінці XIX ст. насамперед у малярстві (назва походить від картини К.Моне "Імпресія. Схід сонця" 1873) Представниками були К. Моне, О. Ренуар, Е. Деча.

Основними завданнями вважали витончено передати свої миттєві враження, настрої. У музиці - К. Дебусі. У літературі імпресіонізм представлений - брати Гонкури, А. Доде, Гіде мопассан, П. Верлен, С. Цвейч, М. Коцюбинський, М. Вороний.

Характерні ознаки:

- 1) суб'єктивність, зображення, ліризм;
- 2) використання тронів (метафор, епітетів, символів)
- 3) ліричні монологи, використання незакінчених думок, фраз, які допомагають показати плин настроїв, вражень

Експресіонізм

- (від франц - вираження) - одна з евангардиських течій у мистецтві. Головним проголошувалось вираження світосприйняття. Досягалося це створенням виразних, яскравих, але умовних, деформованому образів, часто поданих у фантастичному чи гротеспному рапусі. Дійсність зображувалася у зіткненні протилежностей (позитивне - негативне, чуйне - жорстоке,...)

Потік свідомості

- засіб зображення психіки людини безпосередньо "зсередини", як як складного так плинного процесу. Представниками сипали "потіку свідомості" використовували цей засіб, як "техніку", як спосіб розповіді, який помічає в тому, щоб показувати психічний процес докладно, з найточнішою фіксацією думок, почуттів, підсвідомих поривань, у вигляді "потіку". Розповідь не підпорядковується хронології чи логіці, вона подається як ланцюг асоціацій основовідача, викликаних зовнішніми обставинами. Об'єктивна дійсність зображується через призму свідомості героя. (Джеймс Джойс "Джапамо Джойс", М. Пруст "Кохання Свана" ("У пошуках втраченого часу"))

Модернізм

- (франц. moderne - сучасний найновіший). загальна назва нових течій нереалістичного спрямування. Мистецтво не наслідує життя (О. Уальд), воно звільняється від соціальних зобов'язань, митці прагнуть нових форм.

Авангардизм

Декаденс

- (від франц - передовий загін) -відгалуження модернізму. Виникає у кризові періоди історії мистецтва, коли певний напрям або стиль переживає вичерпність своїх зображувальних можливостей. Завдання авангардного мистецтва - розкрити кризові хворобливі явища у житті і культурі, які нерідко подаються у гіперспростованій формі, у запереченні традицій і шуканнях супернової естетики (Рільне Р. М. , Аполлінер, Б. Пастернак, М. Хвильовий, Г. Косинка).

- означає "занепад" (походить від Франції). У центрі у центрі декадентів стоїть людина, яка відчуває відчуженість у світі, втрату моральних ідеалів, віри у майбутнє. Декаденти - покоління ", що співає і плаче", плаче від "прози життя". Основними мотивами були відчай, сум, песимізм, розчарування. Улюбленими темами стають підкреслена хворобливість і занепад життя, які перетворюють ся на джерело витончених переживань. Декаденс поєднує різні напрями, течії. Від романтизму він бере неприйняття оточуючого суспільства, розчарування, прагнення втекти від недосконалості життя у світ краси і прекрасної ілюзії. (О. Уальд - прихильний до естетизму)

Символізм

- літературно-мистецький напрям, який розвинувся в умовах кризи суспільства, передчуття майбутніх соціальних порясінь. Для символізму властиві: інтерес до проблеми особистості і на саказанняметафоричність, музичність слова. Замість художнього образу використовують художній символ, що мав кілтка значень . Характерні теми самотності, туги, смутку невдоволення життям. Використовують розмір "сильний і легкий". Відображають картини чи образи нечітко, це сплетіння невиразного і точного, наміліший спів сп'янілий "(А. Рембо, М, Метерлін, Рільне Р. М. , Гюсек, В. Брюсов, О. Блок)